

پیوند طراح و تولیدکننده؛ حلقه مفقوده نمایشگاه مد

طرح‌های برگزیده قبلی مد که قرار بود امسال برای فروش عرضه شود در نمایشگاه عرضه نشد ...

طرح‌های برگزیده قبلی مد که قرار بود امسال برای فروش عرضه شود در نمایشگاه عرضه نشد پیوند طراح و تولیدکننده؛ حلقه مفقوده نمایشگاه مد

نمایشگاه مد مانتو و پوشش سر در حالی 20 آبان پایان می‌یابد که در بخش فروش و عرضه این نمایشگاه که امسال برای اولین بار در کنار بخش نمایشی راه‌اندازی شد حضور طرح‌های برگزیده دوره‌های قبل کم‌رنگ بود.

به گزارش خبرنگار ما، امسال برای اولین بار در کنار بخش نمایشی طرح‌های منتخب در نمایشگاه مد مانتو و پوشش سر، بخش فروش نمایشگاه مد و لباس نیز در محوطه باز تالار وحدت برپا شد تا طرح‌هایی که در نمایشگاه مد و لباس جشنواره فجر سال پیش از سوی تولیدکنندگان برای تولید انبوه انتخاب شده بود به فروش برسد. این اقدام برای این صورت گرفت تا طرح‌هایی که طراحان لباس ارائه می‌دهند فقط جنبه نمایشی نداشته باشد و با تولید انبوه طرح‌های منتخب این الگوها وارد بازار مصرف شود.

هنگام ورود به تالار فروش و عرضه لباس انتظار می‌رفت لباس‌هایی با طرح‌های خلاقانه سنتی و هنری عرضه شود، اما نکته جالب این بود که بیشتر مانتوهای برای فروش گذاشته شده بود که مشابه آن در میدان هفت تیر که بورس مانتوفروشی است مشاهده می‌شد؛ آن هم با رنگ‌های تیره. این در حالی است که هدف از برگزاری چنین نمایشگاه‌هایی پیوند طراح و تولیدکننده برای ارائه پوشاکی با الگوهای ایرانی و اسلامی و با استفاده از طرح‌های خلاقانه است.

بی‌اطلاعی طراحان از نیاز بازار

سیامک زندیه به عنوان تولیدکننده حاضر در این نمایشگاه در پاسخ به این پرسش که چرا نوآوری‌های طراحان مد و لباس در نمایشگاه گذشته کمتر در بخش فروش دیده می‌شد به جام‌جم می‌گوید: متأسفانه طراحان از کف بازار و سلیق و نیاز بازار اطلاع کافی ندارند. معمولاً طراح برای تولید همان یک لباسی که در نمایشگاه عرضه می‌کند فکر کرده است و در دوخت آن از یک پارچه خاص و یراقی در اندازه یک متر یا دو متر که از یک مغازه تهیه کرده استفاده می‌کند، اما وقتی آن طرح بخواهد به تولید انبوه برسد تهیه مواد اولیه و پارچه مورد نظر اهمیت بسیاری دارد، چرا که دیگر از آن پارچه و یراقی که طراح استفاده کرده در بازار وجود ندارد.

به گفته وی، گاهی طراحان لباس مدل‌هایی را طراحی می‌کنند که در سطح جامعه کاربردی نیست و شاید تنها اقشار خاصی تمایل به استفاده از آن مدل‌ها دارند که معمولاً از قیمت بالاتری هم برخوردار است.

وی با اشاره به این‌که طراحان باید از توقعات خود کم کنند، می‌افزاید: طراحان گاهی ادعا می‌کنند که تولیدکنندگان طرح ما را می‌دزدند و در مقابلش چیزی به طراح نمی‌دهند، اما این برداشت درست نیست. بر این باورم که طراحان باید با توجه به شناختی که تولیدکنندگان از کف بازار و سلیق مردم دارند طرح‌های خود را ارائه دهند تا در آخر با این وضع مواجه نشویم که طرحی پارچه‌اش برای دوخت انبوه وجود نداشته باشد.

این تولیدکننده همچنین می‌گوید: در بخش پالتو و مانتوهای زمستانی تلاش کردیم تا از طرح‌های کلاسیک استفاده کنیم، برای آن‌که با توجه به قدرت خرید مردم ترجیح می‌دهند پالتویی را خریداری کنند که خیلی زود از مد نیفتد و بتوانند چند سالی آن را بپوشند.

تغییر نگاه به مد

زندیه در مورد تأثیر برگزاری نمایشگاه‌های مد و لباس در کشور بر الگوسازی در نوع پوشش مردم نیز می‌گوید: به هر حال برگزاری این نمایشگاه‌ها شروع خوبی برای الگوسازی است که البته کاری زمانبر است و باید آن را به فال نیک گرفت چون زمانی بود که وقتی از واژه مد استفاده می‌شد بسیاری از افراد واکنش نشان می‌دادند، اما در حال حاضر نگاه‌ها تغییر یافته و به لزوم توجه به مد بر اساس الگوهای ایرانی و اسلامی به عنوان یک واقعیت توجه شده است.

وی تأمین مواد اولیه از جمله پارچه را برای تولید پوشاک بسیار بااهمیت می‌داند و می‌افزاید: درصد قابل توجهی از پارچه مورد نیاز کشور وارداتی است و در حال حاضر با افزایش نرخ ارز و افزایش تعرفه‌های واردات پارچه هزینه تولید پوشاک نیز افزایش یافته است

و شرایط به گونه‌ای شده که به دلیل مشکل تهیه پارچه تنوع در تولیدات نیز کاهش یافته است.

نیاز به حمایت داریم

مکه سادات ابراهیم‌زاده یکی از طراحانی است که خودش تولیدکننده است و در بخش تالار فروش، طرح‌های سنتی خود را برای فروش به نمایش گذاشته بود. وی یکی از افتخاراتش این است که تمام مراحل تولید پوشاکش، از مواد اولیه گرفته تا طرح و دوخت آن داخلی است. او که در کاشان زندگی می‌کند با استفاده از پارچه‌های دست‌بافت که به «شعربافی» معروف است مانتوهای نخی با مدل‌های سنتی می‌دوزد.

او به جام‌جم می‌گوید: برای تولید پوشاک در داخل کشور باید ابتدا از صنایع نساجی کشور حمایت شود تا بتوان پارچه‌های مورد نیاز را در داخل تولید کرد. متأسفانه این حمایت‌ها وجود ندارد. ابراهیم‌زاده می‌گوید: ما در حال حاضر ده دستگاه شعربافی (نخ باریک‌بافی) داریم، اما به دلیل نبود حمایت‌های کافی تنها سه دستگاه فعال است. این در حالی است که با فعال شدن این دستگاه‌ها که پارچه‌های نخی سنتی تولید می‌کند، می‌توان تولیدات این نوع پوشاک‌ها را افزایش داد و از طرف دیگر این کارگاه‌های پارچه‌بافی می‌تواند محلی برای آموزش دانشجویان نساجی باشد که متأسفانه مجبورند بسیاری از دروس خود را به صورت تئوری بیاموزند.

وی برگزاری چنین نمایشگاه‌هایی را در شناسنامه‌دار شدن طرح‌های ارائه شده از سوی طراحان موثر می‌داند و می‌گوید: گاهی طرح‌هایی در نمایشگاه دیده می‌شود که کپی‌برداری از طرح‌های طراحان دنیاست و ایده خود طراح نیست. بر این باورم اگر قرار است کاری در نمایشگاه ارائه شود باید طرح و حتی مواد اولیه‌ای که در آن به کار رفته کاملاً ایرانی باشد.

طرح طراحان ارزان خریداری می‌شود

یکی دیگر از طراحان شرکت‌کننده در نمایشگاه که تمایلی به گفتن نامش نداشت به جام‌جم می‌گوید: چهار سال است کار طراحی لباس می‌کنم، اما متأسفانه در بخش فروش حتی طرح‌هایی که تأیید شده بود اجازه عرضه پیدا نکرد.

وی در مورد ارتباط طراحان با تولیدکنندگان در این نمایشگاه‌ها می‌افزاید: طرحی را که طراح می‌زند متأسفانه با قیمت پایین‌تری نسبت به آنچه خود طراح می‌تواند به بیرون بفروشد خریداری می‌کنند. او معتقد است: وقتی در این جشنواره‌ها طرحی از یک طراح انتخاب می‌شود و تن مانکن می‌رود هیچ تجلیلی از آنها صورت نمی‌گیرد.

سمیرا آسوده، یکی از دانشجویان کارشناسی طراحی لباس که برای بازدید از این نمایشگاه آمده است نیز به خبرنگار ما می‌گوید: بسیاری از مدل‌هایی که در تالار نمایش برای بازدید به نمایش گذاشته شده تکراری است و برخی از طرح‌ها آنقدر ضعیف است که مشابه آن را در سطح شهر هم بسیار می‌بینیم.

وی افزود: در این نمایشگاه برخی از طرح‌ها بسیار شبیه هم و حتی کپی بود و در اکثر آنها از برش‌ها و یراق‌های رنگی استفاده شده است. به نظر می‌رسد نمایشگاه فجر سال گذشته از خلاقیت و نوآوری بیشتری در مدل‌ها برخوردار بود.

پیشتر یوسفی‌فر، عضو ستاد اجرایی بنیاد ملی مد و لباس ایرانی - اسلامی به جام‌جم گفته بود در بخش فروش نمایشگاه تولیدکنندگان برتری که آثار انتخاب شده نمایشگاه و جشنواره دوره گذشته را تولید کردند حضور خواهند یافت و آثار برتر طراحان منتخب به تولید انبوه می‌رسد.

سیما رادمنش / گروه فرهنگ و هنر